

ЗАВТРА — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ТА ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ!

СЛАВА РАДЯНСЬКИМ ВОЇНАМ— ЗАХИСНИКАМ ЗАВОЮВАНЬ ЖОВТНЯ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

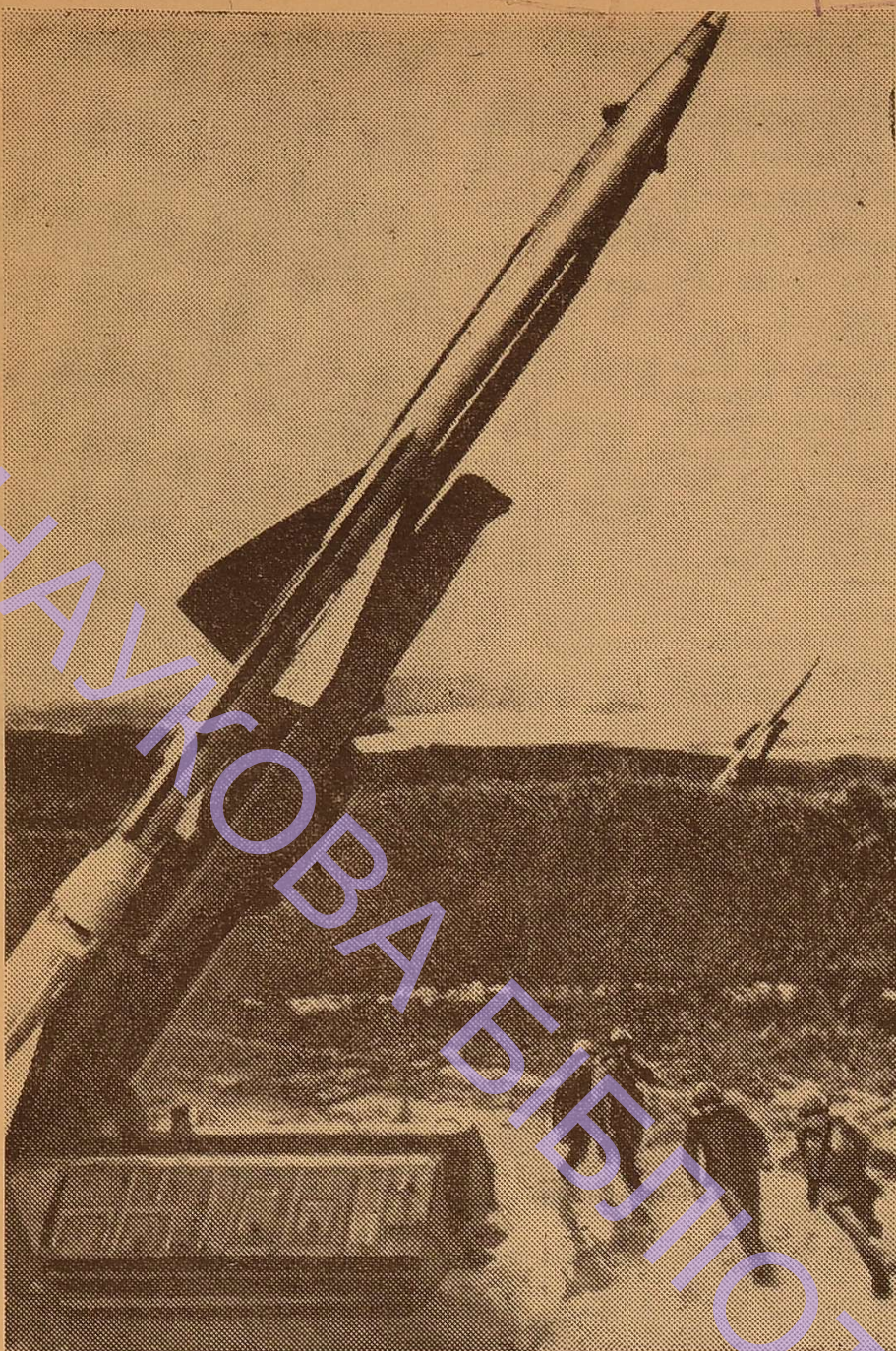
ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 7 (1143)

22 ЛЮТОГО 1974 р

Ціна 2 коп.

Щорічно 23 лютого радянський народ відмічає день Радянської Армії і Військово-Морського Флоту—традиційне свято трудящих нашої Вітчизни. Разом з нами цей день урочисто відмічають народи братніх соціалістичних країн, все прогресивне людство.

Ось уже 56 років Збройні Сили, створені й вилепані Комуністичною партією, великим Леніном, пильно стоять на варті миру й соціалізму.

На всіх етапах розвитку Радянської держави, його кровною справою був і залишається захист завоювати соціалізму від зазіхань контрреволюції і світового імперіалізму. Всяка революція, як вчив В. І. Ленін, лише тоді чогось варта, якщо вона уміє захищатись.

будувалась бойова підготовка військ і здійснювались велика реорганізація, переозброєння армії на новій технічній основі. І хоч цю роботу до початку Великої Вітчизняної війни не закінчили, Червона Армія до 1941 р. в цілому мала сучасне військове мистецтво і бойові можливості для ведення збройної боротьби.

Безсмертний подвиг в ім'я соціалізму наш народ здійснив під керівництвом Комуністичної партії, продемонстрував масовий героїзм у Великій Вітчизняній війні.

За час, який минув після закінчення другої світової війни, Радянські Збройні Сили пройшли великий і складний шлях розвитку і удосконалення.

НА ВАРТІ МИРУ І СОЦІАЛІЗМУ

З ім'ям В. І. Леніна нерозривно пов'язане створення Радянських Збройних Сил, їх героїчна історія.

28 січня 1918 р. Рада Народних Комісарів по ініціативі В. І. Леніна прийняла історичний декрет «Про організацію Робітничо-Селянської Армії», а 11 лютого—декрет «Про організацію Робітничо-Селянського Червоного Флоту».

Керуючись вказівками В. І. Леніна, Комуністична партія очолила роботу по формуванню частин і з'єднань Червоної Армії. І коли у лютому дні 1918 р. полчища кайзерівської Німеччини розгорнули наступ, загрожуючи колісці революції—Петрограду, молоді частини Червоної Армії переродили шлях ворожим військам. З тих пір, 23 лютого став Днем Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Понад три роки наша країна була охоплена полум'ям громадянської війни.

У надзвичайно важких умовах молода Червона Армія, підтримана народом, відстояла завоювання революції в громадянській війні. Головним джерелом наших перемог в роки громадянської війни стало керівництво Комуністичної партії на чолі з В. І. Леніном.

В. І. Ленін неодноразово зазначав, що громадянська війна й інтервенція є тільки першою спробою нашестя імперіалістів, що таких спроб буде ще не одна.

Втілюючи в життя плани соціалістичного будівництва—індустріалізації країни, колективізації сільського господарства, здійснюючи культурну революцію, наша країна успішно просувалась по шляху будівництва нового суспільства. Разом з країною росли й міцніли її Армія і Флот. За 20-річний період розвитку Радянської держави між громадянською і Великою Вітчизняною війнами Комуністична партія вирішила основні проблеми будівництва Радянських Збройних Сил і розроблення військової теорії в умовах капіталістичного оточення.

Після практичної перевірки цієї теорії в боях за забезпечення безпеки наших державних кордонів, а також врахування досвіду установ, пере-

Незмінно зросла могутність Радянських Збройних Сил, змінилася їх структура, співвідношення різних сил і родів військ.

Наші Збройні Сили нині завдяки визначним успіхам у розвитку економіки нашої країни, досягненням у галузі науки й техніки у всіх відношеннях знаходяться на рівні вимог сучасності.

Особистий склад Армії і Флоту беззавітно відданий своїй Вітчизні і завжди готовий виконати військовий обов'язок по захисті історичних завоювань радянського народу і народів братніх країн. Зараз радянські воїни наполегливо удосконалюють свою польову, льотну і морську виучку, домагаються нових успіхів у соціалістичному змаганні за відмінне знання і збереження зброї і військової техніки, за підвищення бойової готовності.

Наші воїни твердо впевнені в тому, що радянський народ під керівництвом Комуністичної партії успішно виконає завдання плану на 1974 рік і на п'ятирічку загалом. Своєю ратною працею вони будуть всемірно зміцнювати оборону країни і забезпечувати мирний творчий труд радянських людей.

І. ЛЕДЕНЬОВ,
начальник воєнної кафедри, полковник.

Б. ПАЛИЙЧУК.

СОЛДАТУ РОДИНИ

В степном краю, на горном
кряже

И там, где хмурые моря,
Ты воин наш, стоишь на страже
Завоеваний Октября.
Стоишь на грозных бастионах
Несокрушимых рубежей,
Ты слышишь в дальних

гарнизонах
Дыханье Родины своей.
Гордись большой судьбой

солдата,
Путями славы и побед,
Хранишь ты бережно и свято
Отечество свое от бед.
Хранишь покой родимой нивы
И тихий шум родных берез,
И песню матери счастливой,
И дом, где ты когда-то рос.
И красоту больших строений,
Что мы воздвигли на века,

И путь страны, который Ленин
Нам указал с броневика.
Все то, что с юных лет любимо,
Чем ты силен и чем богат
Хранишь ты зорко, нерушимо,
Советской Армии солдат.
Отчизной милою, народом
Тебе оружие дано,—
Оно с тобой в любом походе,
Покрыто славою оно.
Владей же им искусно, воин,
Держи уверенно в руках.
За рубежи—народ спокоен,
Когда солдаты на постах.
Нет выше чести—жизни ради
Хранить покой страны родной,
Служить великой нашей правде
И подчиняться ей одной.
Мы откровенно силы вражьей
Предупреждаем, говоря:
Стальная мощь стоит на страже
Завоеваний Октября!

НАЗУСТРІЧ 30-РІЧЧЮ ВИЗВОЛЕННЯ ОДЕСИ

від фашистських загарбників
РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ,
ПРОФКОМ ТА СТУДЕНТСЬКИЙ КЛУБ ОГЛОШУЮТЬ
У БЕРЕЗНІ — КВІТНІ 1974 РОКУ

ОГЛЯД-КОНКУРС
ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ТА КУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ ФАКУЛЬТЕТІВ УНІВЕРСИТЕТУ.

ОГЛЯД - КОНКУРС МАЄ ВИЯВИТИ СТАН КУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ РОБОТИ НА ФАКУЛЬТЕТАХ, ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ЗДАТНОСТІ СТУДЕНТІВ ТА ЗРОСТАННЯ МАЙСТЕРНОСТІ КОЛЛЕКТИВІВ ФАКУЛЬТЕТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ.

Положення про огляд-конкурс на 4-й сторінці цього номера.

Вчора, сьогодні, завтра інформація

20 лютого комунисти фізичного, хімічного, геолого-географічного та біологічного факультетів на партійних зборах обговорювали важливі питання факультетського життя. Про завдання партійної організації по поліпшенню політико-виховної роботи на факультеті й про підсумки політико-виховної роботи та ГПП за 1-й семестр йшла мова на зборах біофаку. Питання про впровадження

наукових досліджень обговорювали фізики. Про підсумки зимової сесії говорили на зборах комунисти геолого-географічного факультету й про роботу профспілкової організації—на хімічному.

У комітеті комсомолу розпочався запис у будівельні загони. Студенти в цьому році дуже активно записуються у будзагони.

Сьогодні в університеті про-

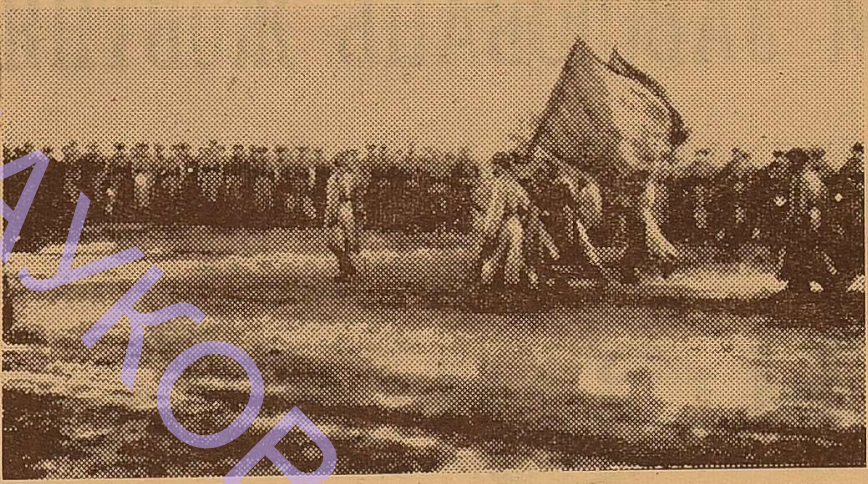
ходить звітно-виборна конференція народного контролю.

Закінчилася наукова конференція, присвячена 150-річчю з дня народження видатного педагога К. Ф. Ушинського. Вона проходила в педінституті. В конференції взяли участь відомі вчені Москви, Києва, Одеси та інших міст країни. В тому числі—вчені нашого університету.

Завтра— День Радянської Армії

Це було під Корсунем-Шевченківським

ДО 30-РІЧЧЯ КОРСУНЬ-ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ОПЕРАЦІЇ

Ніч з 24 на 25 січня 1944 року видалась холодною, туманною. 7-а гвардійська мото-стрілкова бригада, у складі якої мені довелося пройти бойовий шлях від Сталінграда, зайняла висхідне положення для наступу в районі села Осетняжки, що на Черкащині.

Рік тому завершилась нашою перемогою історична битва на Волзі, де нашої бригаді довелося брати участь в бойовій завершальній операції, яка привела до капітуляції 6-ї німецької армії, взяття в полон її штабу на чолі з її командуючим Паулюсом.

Гвардійці рвалися у новий бій, намагаючись влаштувати ворогам «другий Сталінград». Діючи у

складі 20-го танкового корпусу, бригаді треба було вийти в район Звенигородки, з'єднатися з частинами 1-го Українського фронту і змінити кільце оточення в районі Корсунь-Шевченківського.

Рота розвідки під командуванням старшого лейтенанта Миколи Олександровича Кокарева одержала завдання: вести глибоку розвідку в напрямку с. Осетняжки по правому фланзі корпусу й бригади. Під прикриттям туману ми просунулись через бойові порядки німців на південну околицю села. У коротеньких боях з ворогом було знищено кілька німців, двох було захоплено в полон, виявлено

уточни вогню противника. У цьому

Тридцять літ тому, 24 січня 1944 року, радянські війська почали Корсунь-Шевченківську операцію. 17 лютого вона була повністю завершена перемогою радянських військ над німецькими полчищами в цьому районі. Автор кореспонденції—учасник цієї битви, підполковник запасу Гаврило Єгорович Десякін, розповідає про події того часу.

бою загинув наш розвідник Саша Бескровний.

Викликали артилерійський вогонь на позиції ворога. Гвардійці піднялись в атаку і ввійшли в село. Бої йшли за кожний будинок. У рух були пущені гранати, приклади та ін. Сміливо діяли сержанти Колев, Мусаєв, старший лейтенант Колодін.

Ворог намагався повернути втрачені позиції, але артилеристи старшого лейтенанта Писаренка сильним вогнем примусили фашистів відступити. Нас тепло зустрічало мирне населення, але розвідникам не можна було затримуватись. Пересівши на танки командира роти танкової бригади Матвія Григоровича Богомолкіна, ми йдемо далі. Посилений передовий загін звільнює села Капітоновка, Журавка, йдемо на Лебедин. При підході до Шполи, ворог посилює опір, але тут в бригаду вливається місцевий партизанський загін Кузнецова. З криками «Ура!» підрозділи вриваються у місто. Переважамось до вокзалу, прориваємось на центральну площу Шполи.

На ранок ворог вдається до декількох контратак. Місто бомбардується. Добре попрацювали наші артилеристи старшого лейтенанта М. Шадура, протитанкіст П. Алхутов та інші. Особистим прикладом підняв у атаку комуністів та комсомольців заступник командира

бригади по політчастині підполковник Л. Винокур.

Бригада одержує новий наказ. Вслід за танкістами 155-ї танкової бригади 20-го танкового корпусу ми повинні зайняти м. Звенигородку. Тут напередодні танкісти лейтенанта Є. Хохлова зустрілись з танкістами 1-го Українського фронту і остаточно замкнули кільце Корсунь-Шевченківського німецького «котла». Треба було не дати можливості німцям вийти в цьому районі з «котла». Оборону довелося тримати міцно. Кільце з кожним днем стискувалось. Німці кидались як скажені і всюди нарівались на наші війська. Велика битва відбулась в районі с. Лисянки.

До 16 лютого в руках ворога залишалися тільки села Стеблено та Шандорівка. Але скоро й вони були звільнені. 17 лютого 1944 року Корсунь-Шевченківська операція була закінчена.

За успішні бойові дії при оточенні й ліквідації Корсунь-Шевченківського угруповання ворога 7-й гвардійській мото-стрілковій бригаді було присвоєно найменування «Корсуньської».

Минуло тридцять років з того часу, але в пам'яті свіжі бойові діла бригади та однополчан.

Г. ДЕДЯКІН,
підполковник запасу.

Фото часу Великої Вітчизняної війни. Їх нам запропонував автор замітки.

На верхньому—огляд сил напередодні Корсунь-Шевченківської операції.

На фото внизу—у короткій перерві між боями неподалеку від Корсуня-Шевченківського.

БУТИ НА РІВНІ ВИМОГ

Партія й уряд завжди доручали і доручають радянській молоді виконання завдань великого державного значення. Одним з таких доручень є підготовка молоді до збройного захисту Радянської Вітчизни, участь юнаків і дівчат у зміцненні оборонної могутності нашої держави.

Як підкреслив Л. І. Брежнев, сучасній армії, флоту, авіації потрібні зараз люди освічені, ідейно стійкі, фізично загартовані, здатні з'єднати традиції самовідданості мужності батьків із сучасним знанням новітньої військової техніки. Захист Вітчизни, служба у Радянських Збройних Силах—високий і почесний обов'язок кожного радянського громадянина.

Готуючись до виконання цього обов'язку, кожний студент повинен прожитися почуттям високої свідомості, відповідальності й

дисципліни. Він повинен бути вихований в душі беззавітною відданістю своєму народові, вірності Ленінським заповітам, готовності віддати всі свої спеціальні знання, сили, а якщо буде треба, і життя для захисту Батьківщини.

Більшість студентів, які навчаються на військовій кафедрі, правильно розуміють свій обов'язок. Вони показують високу організованість і дисципліну і своєю працею домагаються вирішення всіх завдань, які стоять перед ними. Своє головне завдання вони бачать в підтримці встановленого порядку, в удосконаленні своїх знань, у виконанні соціалістичних зобов'язань.

До таких студентів відносяться А. Чебоненко, В. Литовченко, П. Віктор, В. Іванов, Л. Ненов, В. Гуров та інші.

Особливо слід відмітити таких

студентів, як І. Спітківський, О. Мельников, В. Олейник.

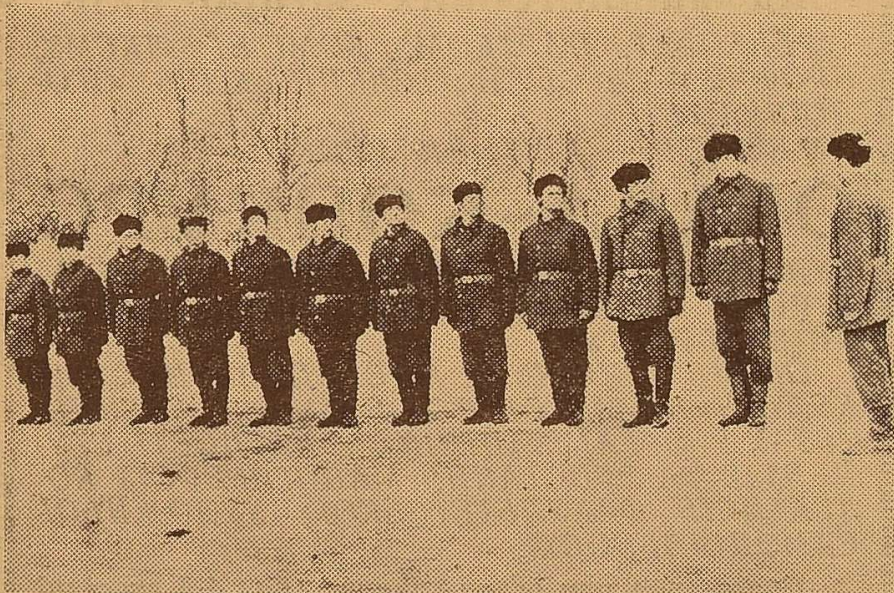
Вони є передовиками навчання, допомагають товаришам словом й ділом, діляться своїм досвідом, цінують свій колектив. Ця допомога проявляється у передаванні своїх знань, у спільному вивченні бойової техніки.

Однак є і такі студенти, які не сумлінно виконують свій обов'язок. Вони часто порушують установлені порядки, запізнюються на заняття, пропускають їх без поважних причин, мають погану успішність.

Заклик партії—сьогодні і завтра працювати краще, ніж вчора, має пряме відношення до всіх.

Бути на рівні вимог партії—обов'язок і зобов'язання кожного студента.

В. МІХНОВ,
викладач.

Вікторина

2-серія

1. Що таке військова присяга? Коли і ким була запроваджена єдина формула святкового обіцяння бійця Країни Рад? Коли і де В. І. Ленін разом з солдатами, які йшли на фронт, повторював її слова?
2. Що таке «НЗ»?
3. За що і коли нагороджено ДТСААФ СРСР орденом Червоного Прапора?
4. Коли встановлено звання Героя Радянського Союзу? Кому і за який подвиг вручена Золота Зірка № 1?
5. На чому заснована дія приладів нічного бачення, як вони працюють і де вони застосовуються у військах?

1. Відмінні успіхи демонструє у навчанні з військової справи командир взводу І. Винничук.
2. Вивчення матеріальної частини зброї.

Фото Г. АХЛАМОВА.

ній території, про діяльність комсомольських організацій радянського тилу. У розділі «Прогресивная молодежь мира с нами» читач знайде деякі документи, що висвітлюють процес розширення і зміцнення інтернаціональних зв'язків комсомолу та радянської молоді із зарубіжними демократичними організаціями в роки Великої Вітчизняної війни. У заключному розділі збірника вміщені документи, що свідчать про визнання партією і народом видатних заслуг комсомолу перед Батьківщиною в роки Великої Вітчизняної війни.

Серед удостоєних нагород: Ленінська Комуністична Спілка Молоді України нагороджена орденом Червоного Прапора, газета «Молодь України» орденом Вітчизняної війни 2-го ступеню, Одеська міська організація ЛКСМ України орденом Червоного Прапора.

Слогади Миколи Олександровича Михайлова «Поколю нам тільки сниться» (М., 1972) присвячені поколінню 40-років, молоді воен-

ного часу, мільйонам радянських дівчат і юнаків, нашим чудовим комсомольцям, які захистили Батьківщину в грізний час. Протягом майже п'ятнадцяти років (в тому числі й в 1941—1945 рр.) М. О. Михайлов був першим секретарем ЦК ВЛКСМ і багатьох з тих, про кого він говорить в книзі, добре знав особисто.

У наших Збройних Силах є слава традиція хоробрих із хоробрих, сміливих із сміливих навично зараховувати в списки військових частин. Ім'я Тимура Фрунзе, який загинув, навчено занесено в списки однієї із авіаційних частин Червонопрапорного Одеського військового округу. Про все це розповідають у нарисах військової журналістики—автори книги «Герої не умирають» (К., 1970). У книзі зображено героїв всіх військових округів, розташованих

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

ПРО МОЛОДЬ ВОЄННОГО ЧАСУ

на території України.

Про тих, хто воював в комсомольсько-молодіжному підпіллі на тимчасово окупованій території Радянського Союзу, написано в збірнику нарисів, документальних оповідань і спогадів «Нам не забуть вас, ребята!» (М., 1970). З любов'ю видано півник «Молода гвардія» (К., 1972) українською, російською, англійською, французькою, німецькою, іспанською мовами та книга В. Ц. Васильєва «...И передай товарищу». Роздуми над документами (Донець, 1973), присвячені краснодонським підпільникам. Розповідь про подвиг героїв підпільної комсомольсько-молодіжної організації «Партизанская искра» в селі Кримка Первомайського району на Миколаївщині і про меморіальний комплекс, що увіковічує їх пам'ять, видано І. В. Герасименком і називається «Герої Кримки» (Вид. 2-е, Одеса, 1972), текст на українській та російській мові.

Всі ці книги є в науковій бібліотеці Одеського університету.

О. НОТКІНА.

ШКОЛА ПАТРІОТІВ

Комуністична партія, В. І. Ленін телеграфістів-радистів (керівник Ілля Семенович Янович) взяли участь в районних змаганнях, на яких зайняли IV і V місця, а студент В. Мігуль одержав 3-й спортивний розряд.

Стрількову секцію очолює уже 15 років ентузіаст стрількового спорту майор запасу В. Галайчук, вихованці якого з успіхом виступають на всіх змаганнях.

Крім того, з введенням до ладу 25-метрового стрількового тирю проводяться масові спортивні змагання.

Успішно пройшли змагання всередині факультетів з складання нормативів ГПО, в яких взяли участь близько 2 тисяч студентів і співробітників.

У змаганнях команд на першість університету серед факультетів, присвячених 56-роковинам Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, перше місце і перехідний кубок завоювала команда юридичного факультету, а друге і третє місця відповідно зайняли команди геолого-географічного і хімічного факультетів.

У особистому заліку високі результати показали студенти: С. Саєвський (біофак), В. Балух (істфак), В. Медведь (факультет РГФ).

Вони виконали норми III спортивного розряду і всі нагороджені дипломами переможців.

Стрільковий спорт зацікавив багатьох співробітників, які з успіхом складають норми ГПО з стрільби (деканат по роботі з іноземними студентами—групорг ДТСААФ тов. Смирнов, філфак і інші).

Уже стали традиційними проведення місячників і декад воєнно-патріотичної роботи, присвячених знаменним датам, в період, коли проводяться масові заходи, лекції, бесіди, екскурсії в музеї і по місцях бойової слави, зустрічі з воїнами гарнізону, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Молодь з інтересом знайомиться з історією героїчного минулого нашої Батьківщини.

Проходять зустрічі з тими, хто бачив Леніна, хто безпосередньо брав участь у боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини, з колишніми студентами, які зараз проходять службу в лавах Радянської Армії.

Проводиться велика робота по збору і систематизації матеріалу історії університету в період Великої Вітчизняної війни, про студентів і співробітників, які брали участь в боях за Батьківщину.

В цій роботі бере участь велика група ентузіастів, тому комітет ДТСААФ звертається до всіх студентів і співробітників університету, які мають матеріал, що стосується історії університету (фотографії, документи та ін.), подати його для зняття копій і створення експозиції в нашій кімнаті Бойової Слави.

Великий інтерес виявляють члени Товариства до воєнно-прикладних видів спорту. У кінці лютого починає роботу секція парашутистів і аквалангістів, готується до занять секція шoferів-любителів. Дві команди із секції телеграфістів-радистів (керівник Ілля Семенович Янович) взяли участь в районних змаганнях, на яких зайняли IV і V місця, а студент В. Мігуль одержав 3-й спортивний розряд.

Стрількову секцію очолює уже 15 років ентузіаст стрількового спорту майор запасу В. Галайчук, вихованці якого з успіхом виступають на всіх змаганнях.

Крім того, з введенням до ладу 25-метрового стрількового тирю проводяться масові спортивні змагання.

Успішно пройшли змагання всередині факультетів з складання нормативів ГПО, в яких взяли участь близько 2 тисяч студентів і співробітників.

У змаганнях команд на першість університету серед факультетів, присвячених 56-роковинам Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, перше місце і перехідний кубок завоювала команда юридичного факультету, а друге і третє місця відповідно зайняли команди геолого-географічного і хімічного факультетів.

У особистому заліку високі результати показали студенти: С. Саєвський (біофак), В. Балух (істфак), В. Медведь (факультет РГФ).

Вони виконали норми III спортивного розряду і всі нагороджені дипломами переможців.

Стрільковий спорт зацікавив багатьох співробітників, які з успіхом складають норми ГПО з стрільби (деканат по роботі з іноземними студентами—групорг ДТСААФ тов. Смирнов, філфак і інші).

Уже стали традиційними проведення місячників і декад воєнно-патріотичної роботи, присвячених знаменним датам, в період, коли проводяться масові заходи, лекції, бесіди, екскурсії в музеї і по місцях бойової слави, зустрічі з воїнами гарнізону, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Молодь з інтересом знайомиться з історією героїчного минулого нашої Батьківщини.

Проходять зустрічі з тими, хто бачив Леніна, хто безпосередньо брав участь у боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини, з колишніми студентами, які зараз проходять службу в лавах Радянської Армії.

Проводиться велика робота по збору і систематизації матеріалу історії університету в період Великої Вітчизняної війни, про студентів і співробітників, які брали участь в боях за Батьківщину.

В цій роботі бере участь велика група ентузіастів, тому комітет ДТСААФ звертається до всіх студентів і співробітників університету, які мають матеріал, що стосується історії університету (фотографії, документи та ін.), подати його для зняття копій і створення експозиції в нашій кімнаті Бойової Слави.

Великий інтерес виявляють члени Товариства до воєнно-прикладних видів спорту. У кінці лютого починає роботу секція парашутистів і аквалангістів, готується до занять секція шoferів-любителів. Дві команди із секції телеграфістів-радистів (керівник Ілля Семенович Янович) взяли участь в районних змаганнях, на яких зайняли IV і V місця, а студент В. Мігуль одержав 3-й спортивний розряд.

Готується чимало цікавих заходів і в березні-квітні.

В тому числі буде проведено велике військовоспортивне свято з воєнно-прикладних видів спорту, присвячене 30-річчю визволення міста Одеси від фашистських загартників.

У квітні, напередодні знаменної дати, буде проведена воєнізована гра з участю студентів інших вузів Центрального району.

Велику роботу проводять комітети ДТСААФ по створенню научної агітації, з любов'ю оформлені стенди «Вони захищали Вітчизну», і з воєнно-патріотичної роботи на філологічному, хімічному, фізичному й інших факультетах, у бібліотеках і читальних залах оформляються тематичні виставки радянської літератури.

За останній час значно поживилась робота комітетів і груп ДТСААФ університету. Добре працюють комітети хімічного факультету (голова комітету ДТСААФ Юрій Андрійович Ткач), біологічного факультету (голова комітету ДТСААФ Михайло Магаметович Джуртубаєв), геолого-географічного факультету (голова комітету Михайло Мойсейович Бровко), воєнної кафедри (групорг Василь Михайлович Груколенко), підготовчого відділення (групорг Таїса Іванівна Соколова) та інші. Чого не можна поки що сказати про юридичний, механіко-математичний і ряд інших факультетів і кафедр. Деякі факультети і кафедри мало приділяють уваги важливому питанню розповсюдження серед членів товариства лотерейних білетів ДТСААФ і збирання членських внесків.

Г. АХЛАМОВ,
голова комітету ДТСААФ університету, заслужений раціоналізатор УРСР.

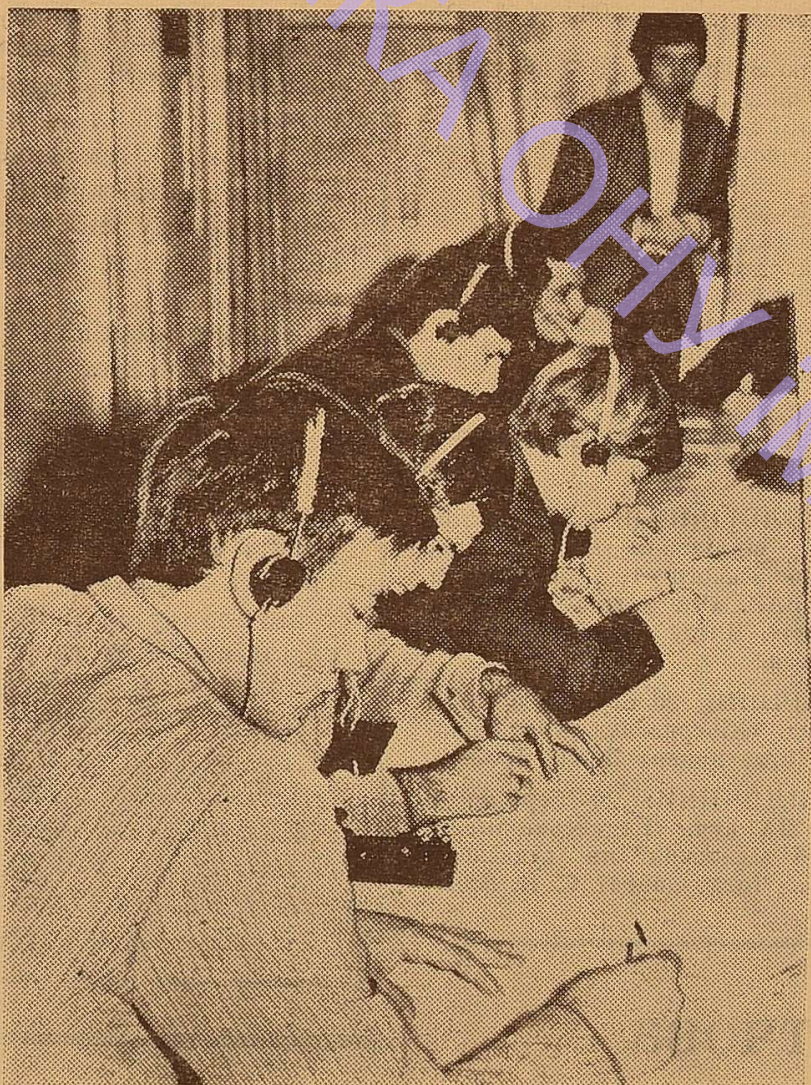

Фото автора.

НАЙГУМАННІША ПРОФЕСІЯ

Солдат, який пройшов шляхами війни, з особливим теплом пригадує перших помічників бійців на полі бою, людей самої гуманної професії—медичних працівників. Відважні дівчата сміливо кидалися у саме пекло, щоб урятувати пораненого, вони були поруч у госпіталі і у медсанбаті. Їхні ласкаві й добрі руки врятували життя багатьом воїнам.

Нерідко серед медичних сестер, санінструкторів були вчорашні студентки вузів, які ще під час навчання одержали необхідні знання з медицини. І зараз продовжується добра традиція, коли дівчата паралельно з основною одержують і другу професію—медичної сестри. Вони добре розуміють користь знань, приданих на курсах Червоного Хреста, і в повсякденному житті, і в сім'ї, на випадок суворих випробувань для народу.

Ось чому всі дівчата вперто і наполегливо оволодівають знаннями, беруть участь у всіх заходах, що проводяться на курсах. Висока свідомість—ось головна причина успіхів.

На Дощі пошани портрети студенток, які є гордістю нашого університету. Це—К. Козаченко, К. Баранова, Р. Іванець, Е. Будза, О. Александрова, Л. Санбенгуз, О. Манасевська, Т. Шевченко, О. Радько та багато інших.

Про свідомість яскраво говорить те, що студентки активно взяли участь у здачі крові. У 301-й групі здали кров 22 студентки, у 202-й у числі перших були Ф. Іванець, А. Миндра, І. Стеренковська, Е. Чміль, С. Фрайман.

У пам'яті людей старшого покоління живі спогади про чудових дозорів-патріотів часу Великої Вітчизняної війни. В ті роки понад

5 мільйонів чоловік, переважно жінок, дали кров для врятування захисників Батьківщини. Люди молодшого віку стали свідками і учасниками чудового патріотичного руху—донорства, який виник у 1957 р. в Москві та Ленінграді, а зараз широко розгорнувся по всій країні.

Багато сил та енергії віддають навчанню та вихованню медсестер викладачі курсів. Особливо слід відзначити викладача нейрохірургії К. В. Гречаних, який дає студентам не тільки знання, але й виховує їх в дусі відданості й любові до нашої Батьківщини.

Завжди людно на курсах. Майбутні спеціалісти вчаться, одержують знання найгуманнішої професії.

М. ХАУТ,
А. МАШТАЛЛЕР.

Партосвіта: теорія, досвід

В нинішньому учбовому році в системі партійної освіти на хімічному факультеті вперше почав працювати теоретичний семінар ззовнішньополітичної діяльності партії і радянської держави. З січня робота семінару значно поживилась, різко підвищилось відвідування, більшість учасників семінару активніше готуються і беруть участь в заняттях.

По темі: «Політика Радянського Союзу щодо народів, які ведуть боротьбу за остаточне визволення від колоніального іґа» було заслухано три реферати. Один з них був присвячений питанню про допомогу СРСР країнам, що розвиваються, і розширенню співробітництва з країнами соціалістичної орієнтації. По матеріалах виступу, який отримав позитивну оцінку на семінарі, доповідач підготував статтю. Її ми пропонуємо нашим читачам.

НА БОЦІ СИЛ ПРОГРЕСУ

Велика Жовтнева соціалістична революція поклала початок позбавленню людства від експлуатаційного ладу, вплинула на весь хід світової історії.

В особі Радянської держави людство має надійний оплот у боротьбі проти війни, за мир і безпеку народів, за соціальний прогрес. Соціалізм утвердив дружбу, співробітництво, і взаємодопомогу трудящих класів і націй. Наслідуючи заповіді В. І. Леніна, наша країна непохитно проводить курс на всемірну допомогу силам національного визволення в їх боротьбі проти імперіалізму.

Після другої світової війни під ударами національно-визвольних революцій розпалась колоніальна система пригнічення народів.

У більшості молодих держав Азії й Африки, які визволилися з-під колоніального гніту, центральними проблемами суспільного розвитку стали подолання економічної відсталості, створення незалежної економіки, підвищення життєвого рівня народу. Вирішення цих проблем передбачає глибокі соціально-економічні перетворення, проведення аграрної реформи в інтересах трудового селянства, знищення віджитих феодальних відношень, радикальну демократизацію всього суспільного й політичного життя, державного апарату.

Найпоштовхнішим борцем за доведення до кінця цих демократичних і революційних перетворень, за національні інтереси і соціальний прогрес є робітничий клас.

Яскравим прикладом можливості переходу від відсталості, бідності й убогості до держави з високорозвинутою економікою та культурою є розквіт нашої держави.

Підсумки пройденого за 50 років шляху викликають в нас гордість за досягнення і впевненість в майбутньому нашої великої Вітчизни.

Успіхи, досягнуті нашою багатонаціональною державою, надихають народи всього світу в їх боротьбі за мир, демократію й прогрес.

Визвольна боротьба народів наводить всебічну підтримку з боку Радянського Союзу.

Сьогодні в Азії і Африці уже чимало держав, які стали на некапіталістичний шлях розвитку. У країнах соціалістичної орієнтації проводиться націоналізація власності імперіалістичних монополій. В АРЕ державний сектор становить тепер 85 процентів промислового виробництва, в Бірмі державний сектор контролю становить понад 80 процентів добувної й 60 процентів обробної промисловості.

Багато іноземних підприємств, банків, торгових компаній було передано в руки держави в Гвінеї, Судані, Сомалі, Танзанії. Важливі аграрні перетворення проведені в АРЕ і Сирії, їм покладений початок в Судані й Сомалі. В Народній Республіці Конго (Бразавіль) вся земля і її надра передані у власність держави. Незважаючи на всі складності й навіть окремі поразки, йде процес суспільних змін в цих районах світу.

Політичне й економічне співробітництво СРСР з країнами, що розвиваються, на основі рішень XXIV з'їзду КПРС отримало свій подальший всебічний і широкий розвиток. Угоди про економічне й науково-технічне співробітництво

укладені з 45 молодими державами. За цими угодами приблизно 90 процентів коштів йде на розвиток виробничої сфери їх національного господарства. Створюються нові галузі національної економіки, модернізуються підприємства по переробці сільськогосподарської сировини. Допомога цим країнам надається в проведенні проектно-розвідувальних і науково-дослідних робіт, постається комплексне устаткування для споруджуваних об'єктів.

У листопаді минулого року відбувся дружній візит Л. І. Брежнєва в Індію. Підсумки цього візиту знаменують новий крок у розвитку радянсько-індійської дружби. Підписано ряд важливих угод, які визначають основні напрямки взаємного співробітництва в різних галузях.

Бхілайський металургійний завод, побудований з допомогою СРСР, дає 1/3 всієї сталі Індії. З допомогою СРСР в Індії відкрито 26 нафтових і газових родовищ.

СРСР надав допомогу АРЕ у будівництві Асуанського гідроенергетичного вузла, в Іраці—національного нафтопромислу в Північній Румейлі, в Сирії—Євфратського гідроенергетичного вузла, Афганістані—азототукового заводу. Важливу роль відіграє підготовка кадрів. В Індії на будівництві й експлуатації об'єктів було навчено понад 40 тисяч чоловік.

З допомогою СРСР в країнах, що розвиваються, побудовано 90 учбових закладів. Серед них Політехнічний інститут в Гвінеї, Афганістані. Технологічний інститут в Бірмі, учбові центри в Малі, Іраці, Сирії й Ірані.

Товарообмін з цими державами тільки в 1972 році досяг 3,35 млрд. карбованців. Наше співробітництво з цими країнами сприяє як ростові їх економіки, так і ростові нашої зовнішньої торгівлі, розширенню експорту радянського устаткування й готових виробів.

Доцільне спільне використання водних, енергетичних і рибних промислів, прикордонних річок і морів, організація транзитних перевозок, боротьба за шкідниками сільського господарства, розвиток прикордонної торгівлі. Це зміцнює зони дружби й миру на кордонах сусідніх країн.

На Всесвітньому конгресі миролюбних сил у Москві одним із головних питань було питання про боротьбу за національне визволення. Велика увага приділена питанню про ліквідацію напруженості на Близькому Сході, за увердження справедливого й міцного миру в цьому районі. У своїй промові на конгресі Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, зокрема, вказав, що у справі нормалізації становища на Близькому Сході Радянський Союз готовий співробітничати з усіма заінтересованими країнами. Риск розширення конфлікту показує, наскільки важливо вирішити це завдання в інтересах миру як можна швидше.

Радянський Союз завжди був і буде на стороні сил соціального прогресу, надаючи допомогу народам, які борються за своє краще майбутнє в умовах миру й прогресу.

С. БАБІНЕЦЬ,
співробітник кафедри фізико-хімії полімерів і колоїдів, слухач семінару

ЩАСТЯ СОЛДАТА

«...Добридень, мій любий Вікторе!
Поздоровляю тебе зі святом—Днем Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. Ось, Віктор, тепер це твоє законне свято—адже раніше, святкуючи його, ти не міг відчувати всю повноту щастя від почуття своєї особистої причетності до цієї славної дати. А зараз ти—солдат, член великої та дружної армійської сім'ї. Поздоровляю тебе, дорогий Вітню!...»

Здравстуй, дядю Володю! І тебе я вітаю зі святом, і дуже вдячний за листа. Я дуже зрадив йому, адже ти завжди був для мене старшим товаришем, моїм наставником.

Я сиджу в Ленінській кімнаті, півгодини тому прийшов з караулу, і читаю твій лист. Рядки, заповнені твоїм таким знайомим, трішки вулгастим почерком, здригаються перед очима, а в пам'яті зринає минуле...

Пам'ятаю, як малим любив роздивлятися твої фотографії воєнної пори. І одна з них урізалася в мою пам'ять—можливо тому, що ти частіше від інших виймав її зі старого альбому і в дні Перемоги подовгу мовчки сидів з нею наодинці...

З пожовклого від часу знімка на мене дивилися два командири. Один сидів на ящику з-під снарядів, тримаючи в руці пістолет «ТТ», а другий, з гранатою на поясі, в низько насунутій на лоб касці—стоїть поряд, поклавши руку сидячому на плече.

Той, з пістолетом і «шпалою» в петлиці—ти, командир окремого винищувально-протитанкового дивізіону. І йшов тобі тоді двадцять шостий рік...

...Пам'ятаю твої розповіді про бої за місто на Волзі, про мужність й стійкість артилеристів. Їх маленькі «сорокап'ятки» безстрашно перегородили шлях фашистським танкам, що рвалися до Сталінграда.

Там, в Сальських степах, через три дні після того, як заїжджий фотокореспондент армійської газети «Клацнуб» вас «на пам'ять» старенькою «лійкою», ти опустил в землю тіло свого бойового товариша—того, другого на фотографії, відважного комбата.

І цей знімок, що передав все той же невгамовний кореспондент, та біль в серці залишилися пам'яттю про нього.

А потім і сам ти був поранений в обидві ноги і тобі довелося довго повзти, добираючись до своїх бо на той час, розсрілявши всі снаряди, загинули одна за одною гармати твоїх батареї, а ті, хто уціліли, артилеристи, відбивалися разом з піхотинцями, і ворожі танки гуркотіли вже і справа, і зліва, і позаду.

І не було більше сил, і останнім виходом здався «ТТ», коли жінка, проста російська жінка, козачка із однієї навколишніх станиць, підбрала тебе, знесиленого, спливаючого кров'ю, і врятувала, повернула до лав бійців.

Ти розповідав про неї, ласкаво називаючи її

«мамою», а я не міг відірвати погляду від ордена Вітчизняної війни і медалі «За оборону Сталінграда»—тих, сталінградських.

«...Радий, Вітню, що ти потрапив у навчальний підрозділ. Бачиш, яке тобі одразу виявилось довір'я—послали вчитися. Ти добре знаєш, посилають на навчання не кожного, до людей придивляються,—одразу ж, тільки-но молодий солдат переступив поріг своєї казарми. Так ось, прошу тебе, вчись добре, оволодай техніку так, щоб ти «осідлав» її, як справжній кавалерист свого коня. Пам'ятаєш, наш великий полководець Суворов говорив, що поганий той солдат, який не мріє стати генералом? І я бажаю тобі, щоб ти не зупинявся на цій школі, а продовжував би і далі вчитися в бойовій справі, і був би дисциплінованим та умілим воїном. Ось такий мій наказ тобі, Вітню. Пам'ятай, це серйозна й нелегка професія—захистити Вітчизну...»

Спасибі, дядю Володю. Знаєш з кожним новим днем мені все більше подобається чіткий армійський розпорядок, взаємовідносини між солдатами, командирами, одним словом, все армійське життя. Відчуваю, що це те, що мені потрібно... До душі припала мені армійська служба. Гут, в армії, особливо гостро відчуваєш свою відповідальність за долі інших. І, незважаючи на труднощі, все-таки приємно відчувати гордість за те, що тобі доручили охороняти працю. І ми завжди відповідаємо за все на планеті—так, як це відчувало твоє покоління.

До мене прийшло те, що називається щастям солдата.

...Ми йшли втомлені, під зливою, ми ледве витягували загрузлі в болото, важкі, мов свинцеві, чоботи, і карабін здавався непосильною ношею, але думка, що пронизала мене, не залишає й тепер: адже це ми йшли і мокли під заливним дощем, щоб десь там, у великому місті чи малому селі, наші ровесники могли скоїти працювати, зустрітися, кохати, рости дітей... І заради цього ми готові були до знемагання, з останніх сил місити це осоружне болото і йти, йти, стискуючи зброю, на той далекий полігон, хоч би він виявився на іншому кінці планети. Це було найвище щастя, яке я відчував у ці хвилини—щастя солдата...

Я зробив вибір, дядю Володю. Подаю документи в артилерійське училище...

Ми йдемо військовим містечком, чітко карбуючи крок і полохаючи тишу зимового вечора курсантами пісню:

Народної любов'ю согреты,
Надежды войска ПВО

І мені здається, що десь в далекому південному місті до слів армійської пісні прислуховується і мій дядя Володя—гвардії підполковник у відставці, фронтовик-артилерист.

Борис ПЕРЕЖНЯК.

Там, де у 1941-му стояли насмерть, захищаючи рідну Одесу, сьогодні стоїть пам'ятник героям.

ПОЛОЖЕННЯ

про огляд-конкурс

В ОГЛЯДІ-КОНКУРСІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ УСІ ФАКУЛЬТЕТИ УНІВЕРСИТЕТУ. В ДНІ, ВСТАНОВЛЕНІ ДЛЯ КОЖНОГО ФАКУЛЬТЕТУ, ПРОВІДИТИМЕТЬСЯ КОНКУРСНИЙ ВЕЧІР (ЗА ТРАДИЦІЄЮ—ДЕНЬ ФАКУЛЬТЕТУ).

З 20 по 24 березня факультети, незалежно від конкурсного вечора або Дня факультету, показують у Великому актовому залі університету оглядовий різноманітний за жанрами концерт тривалістю 40—80 хвилин. В ньому мають бути використані кращі музичні, вокальні та поетичні твори радянських митців або тематичні програми, присвячені досягненням нашої країни, дружбі народів, боротьбі за мир, нашому місту-герою, а також життю, праці та навчанням радянської молоді, студентства нашого університету.

Місце кожного факультету в огляді-конкурсі визначатиметься рівнем культмасової роботи протягом навчального року, рівнем організації, проведення та оформлення вечора (Дня факультету), якістю оглядового концерту, масовістю самодіяльного колективу, який бере участь у конкурсі, мірою участі факультету в проведенні загальноуніверситетських культурно-масових заходів, мірою участі у загальноуніверситетських колективах художньої самодіяльності та регулярністю їх відвідування.

ФАКУЛЬТЕТИ, ЩО ПОСЯДУТЬ ПЕРШІ ТРИ МІСЦЯ, БУДУТЬ НАГОРОДЖЕНІ ДИПЛОМАМИ ТА ПЕРЕХІДНИМИ ПРИЗАМИ. КРАЩІ, НАЙБІЛЬШ ТАЛАНОВИТІ ВИКОНАВЦІ, КУЛЬТАКТИВ ФАКУЛЬТЕТІВ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В ПОІЗДЦІ 1974 РОКУ В ОДИН ІЗ БРАТНІХ УНІВЕРСИТЕТІВ КРАЇНИ.

ОРГКОМІТЕТ ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ

РОЗКЛАД ЛЕКЦІЙ НА БЕРЕЗЕНЬ

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ: 2 березня о 13.40, ауд. 27. «Культура США сьогодні». Читає доцент В. А. Кухаренко.

ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНИЙ: 4 березня о 13.40, ауд. 110. «Сучасна зарубіжна література». Читає доцент М. Г. Соколянський.

ІСТОРИЧНИЙ: 9 березня о 13.40. «І. П. Павлов у спогадах сучасників». Читає професор Р. Й. Файтельберг.

МЕХАНІКО-МАТЕМАТИЧНИЙ: 13 березня о 13.40, ВАЗ. «Нові форми участі громадськості в кримінальному судочивстві». Читає доцент І. В. Михайлов.

ФАКУЛЬТЕТ РГФ: 16 березня о 13.40, АЗ. «Охорона природи». Читає доцент Л. Ф. Назаренко.

ФІЗИЧНИЙ: 18 березня о 13.40, ВАЗ. «Урбанізація і проблеми розвитку сучасних міст». Читає доцент К. Є. Повігання.

ФІЛОЛОГІЧНИЙ: для українського відділення—18 березня, для російського—19 березня о 13.40, ВАЗ. «Чи можна керувати погодою». Читає професор В. О. Федосєєв.

ХІМІЧНИЙ: 20 березня о 13.40, ВХ ауд. «Кібернетика і психологія». Читає доцент В. Л. Ярошук.

ЮРИДИЧНИЙ: 20 березня о 13.40, ВХ ауд. «Радянсько-американські відносини на сучасному етапі». Читає доцент С. Й. Аппатов.

У первинній журналістській організації

Відбулися звітно-виборні збори первинної організації Спілки журналістів СРСР. Зі звітною доповіддю виступив відповідальний секретар університетської організації Спілки журналістів Ю. С. Вайсбейн.

Доповідач говорив про роботу організації протягом року й зупинився на завданнях організації у 1974 році.

Журналісти обговорили план роботи, накреслили шляхи більш активної участі членів творчої спілки у роботі газети, а також школи молодого журналіста.

На зборах обрано секретаря первинної організації Спілки журналістів університету—Ю. С. Вайсбейна. Обрано також делегатів на обласну звітно-виборну конференцію членів Спілки журналістів СРСР.

Матчова зустріч

I — Московського університету, II — Білоруського, III — Ленінградського, IV — Тартуського, V — Одеського.

П'яте місце — це, звісно, не успіх. Але слід відзначити, що дівчата обійшли сильні команди Казахського, Краснодарського та Київського університетів.

Найбільш успішно серед дівчат виступили Ніна Хренкова, Таян Забіяка, Наташа Баранова, Іра Матяш, Таян Жарова, Таян Котляревська і Іра Сусллова.

Три дні у спортзалі Тбіліського університету проходила цікава боротьба. Після першого дня у групу лідерів ввійшли шість команд: команди Московського, Ленінградського, Білоруського, Тартуського, Одеського і Тбіліського університетів, між якими розвив складався десяти й соті долі бала. Ця група значно «відірвалася» від інших.

Після виконання вільної програми команди посіли такі місця:

Т. ДЕНИСОВА,
майстер спорту СРСР.

Марія Павлівна КІР'ЯКОВА

15 лютого цього року фізичний факультет Одеського університету поніс неочікувану втрату. Після довгої і важкої хвороби померла Марія Павлівна Кір'якова—старший викладач кафедри загальної фізики.

М. П. Кір'якова закінчила Одеський держуніверситет в 1941 році. На початку Великої Вітчизняної війни аж до закінчення блокади нашого міста вона працювала телефоністкою воєнного госпітально, організованого при 3-й міській лікарні. У роки війни Марія Павлівна—зв'язківець партизанського загону спеціального призначення. Командування Українського штабу партизанського руху високо оцінило заслуги М. П. Кір'якової перед Вітчизною. Уряд нагородив її орденами і медалями.

Після визволення нашого міста від фашистів Марія Павлівна пра-

цювала спочатку на посаді асистента, а потім старшого викладача фізичного факультету. Вся її трудова діяльність пройшла в стінах Одеського університету, де вона вміло передавала свої знання і досвід студентам, поєднуючи учбову й наукову роботу з активною громадською діяльністю. Марія Павлівна зробила великий внесок в розвиток і удосконалення лабораторій загальної фізичного практикуму.

Велика вимогливість у поєднанні з високою педагогічною майстерністю і незмінною доброзичливістю здобули їй загальну повагу колективу факультету.

Ми назавжди збережемо пам'ять про нашого товариша і співробітника.

Група товаришів.